

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache
Judecători – Anatolie Țurcan și Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Negru Veaceslav în numele inculpatului și inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Drochia din 29 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Rotari Valeriu xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.02.2014 - 29.12.2015;

Instanța de apel: 27.01.2016 - 21.09.2016;

Instanța de recurs: 23.11.2016 - 17.01.2017;

Instanța de apel: 09.02.2017 - 01.11.2017;

Instanța de recurs: 25.01.2018 - 28.02.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 29 decembrie 2015, Rotari Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.174 alin.(1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art.90 Cod penal, pedeapsa aplicată a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 5 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Rotari Valeriu la 28 aprilie 2013 în jurul orei 23.30, aflându-se în gospodăria lui Moscalu Marcel, locuitor al xxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a săvârșit cu bună știință un raport sexual cu minora xxxxx, a.n. xxxxx.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rotari Valeriu să fie recunoscut vinovat în baza art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa pe acest articol 15 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

La fel, procurorul solicită încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în sumă de 1 000 euro.

În motivarea apelului acuzatorul de stat a invocat că:

- la calificarea acțiunilor inculpatului eronat a fost invocat caracterul benevol sau provocator al acțiunilor părții vătămate minore, responsabilitatea faptuitorului fiind trecută pe seama copilului;

- instanța de judecată incorect a recalificat acțiunile inculpatului de la o normă

penală mai aspră la una mai blândă, bazându-și soluția pe motivul că inculpatul nu cunoștea vârsta părții vătămate, precum și aceea că ultima a acționat benevol, astfel diminuând gradul de responsabilitate al făptuitorului;

- din motivul lipsei discernământului, neîmpotrivirea părții vătămate e ghidată de neînțelegerea semnificației celor ce i se întâmplă, acest raționament fiind relevant atunci când victima este sub vârsta de 14 ani;

- conform raportului de expertiză medico-legală nr.98 „D” din 10.06.2013 și raportului de expertiză medico-legală nr.106 „D” din 19.06.2013 careva leziuni corporale pe corp și în regiunea organelor genitale la partea vătămată nu s-au determinat și ținând cont de datele antropometrice a minorei, acestea corespund vârstei dezvoltării și fiziologiei ei, ultima având vârsta maturității sexuale și în asemenea situații, pretinsul consimțământ nu are relevanță și nici valoare juridică, astfel încât copilul nu poate fi pe deplin conștient în ce privește faptele sale, chiar dacă acesta a acceptat să întrețină relații sexuale cu abuzatorul, acțiunile lui Rotari Valeriu necesitând să fie calificate corect în baza art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal;

- în prezenta speță nu s-a ținut cont de practica CEDO, potrivit căreia statele sunt obligate, prin art.3 – interzicerea torturii și art.8 – dreptul la respectarea vieții private și familiei al Convenției Europene, să urmărească și să sancționeze efectiv orice act sexual neconsimțit, chiar dacă victima nu a opus rezistență;

- instanța de judecată incorect a respins cerințele reprezentantului legal al părții vătămate privind încasarea prejudiciului moral cauzat în rezultatul săvârșirii infracțiunii.

3.1. Avocatul Negru Veaceslav în numele inculpatului și inculpatul au contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, motivând că în acțiunile celui din urmă lipsesc elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea apelului s-au invocat afirmații că:

- organul de urmărire penală și-a argumentat poziția sa în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate, xxxxx, care au fost controversate și neobiective, cu divergențe și neclarități privitor la circumstanțele cauzei, fiind în contradicție cu declarațiile martorilor și inculpatului;

- în susținerea celor relatate de către partea vătămată au fost reținute declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, xxxxx, care însă este o persoană cointeresată și care nu a fost martor ocular ale celor întâmplate;

- declarațiile părții vătămate de la bun început au fost manipulate și influențate de către mama sa, în scopul estorcării și primirii de la inculpat și mama acestuia a mijloacelor bănești, fapt confirmat și prin recipisele din 20 mai 2013 pe suma de 750 euro și din 30 mai 2013 pe suma de 750 euro;

- reieșind din raportul de constatare medico-legală nr.145 din 02.05.2013, precum și din raportul de expertiză medico-legală nr.98 „D” din 10.06.2013, urme evidente ale unui viol lipsesc, iar potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.106 „D” din 19.06.2013, datele antropometrice a părții vătămate corespund cu vârsta dezvoltării și constituția fiziologică a lui xxxxx, care a atins vârsta maturității sexuale;

- fiind audiată în condiții speciale, în prezența specialiștilor în domeniu, partea vătămată a declarat cu certitudine că inculpatul nu a violat-o, însă a avut loc un raport

sexual benevol sau o încercare de un raport sexual, comunicându-i ultimului că are vârsta de 16 ani și inițiativa a fost a ei, deoarece îl simpatiza;

- toate circumstanțele nominalizate pe deplin demonstrează nevinovăția inculpatului în infracțiunea imputată, caracterizându-se în exclusivitate pozitiv, este angajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, pe parcursul efectuării urmăririi penale s-a prezentat de fiecare dată când era citat, la fel și în instanța de judecată a dat dovadă de comportament exemplar, deoarece a fost educat și face parte dintr-o familie de oameni onești;

- nu a fost demonstrat faptul că inculpatul s-a aflat în stare de ebrietate;

- în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite cel puțin elementele infracțiunii incriminate și prevăzute de art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal și nici a celei prevăzute de art.174 alin.(1) Cod penal, deoarece acesta nu a avut intenția de a comite careva viol sau a avea relații cu o persoană despre care a știut cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani și raportul sexual a fost benevol.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 septembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către inculpat și avocatul său, admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința, inclusiv din alte motive decât cele invocate, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rotari Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat executarea pentru perioadă de probațiune de 3 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat în fapt că, Rotari Valeriu la 28 aprilie 2013, în jurul orelor 23.30, aflându-se în gospodăria lui Moscalu Marcel, locuitor al xxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul violării minorei xxxxx, a.n. xxxxx, locuitoare a orașului xxxxx, despre care știa cu bună știință că este minoră, victima comunicându-i că nu are 16 ani, profitând de starea ei psihologică și de imposibilitatea acesteia de a-și exprima voința sa în virtutea vârstei sale, fapt care a împiedicat-o să-și dea seama de acțiunile săvârșite asupra ei, a intrat cu ea într-un raport sexual.

4.2. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat incorectă concluzia primei instanțe, privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal la art.174 alin.(1) Cod penal. După cum s-a argumentat în decizia instanței de apel, reîncadrarea acțiunilor lui Rotari Valeriu nu se racordă la probele administrate, deoarece din totalitatea probelor cercetate nu se confirmă temeinicia recalificării acțiunilor inculpatului, după cum a considerat eronat prima instanță, fiind prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care urmează a fi puse la baza unei sentințe de condamnare a vinovatului în baza art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal.

În opinia instanței de apel, vinovăția inculpatului Rotari Valeriu se confirmă pe deplin prin probele administrate și studiate în cadrul ședinței primei instanțe, precum și cercetate suplimentar în ședința instanței de apel.

La capitolul stabilirii pedepsei, instanța de apel a considerat că, există circumstanțe importante ce permit suspendarea condiționată a executării pedepsei,

potrivit art.90 Cod penal.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, este eronată concluzia instanței de apel privind încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal, în instanța de apel partea apărării nu a prezentat probe în susținerea poziției de apărare, nefiind audiați inculpatul, partea vătămată, reprezentantul legal al acestuia și martorii, fapt ce contravine prevederilor pct.14.5 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica examinării cauzelor în ordine de apel. La fel, instanța de apel a încălcat prevederile art.art.24 alin.(2), 101 alin.(1) Cod de procedură penală.

5.1. Avocatul Negru Veaceslav în numele inculpatului și inculpatul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, au contestat cu recurs hotărârile judecătorești adoptate la caz, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea recursului ordinar declarat au fost indicate argumente identice cu cele menționate în apelul declarat de către aceștia, suplimentar invocându-se că reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal, vine în contradicție cu probele acumulate la dosar.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 ianuarie 2017, au fost admise recursurile declarate, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, instanța de apel în hotărârea sa conchide că în acțiunile inculpatului se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal, adică săvârșirea unui viol cu bună știință asupra unui minor, totuși în argumentarea soluției adoptate se constată concluzii ce indică la calificarea acțiunilor inculpatului în baza art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal, anume violul unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani.

Totodată, instanța de recurs a indicat că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a cercetat în deplină măsură cumulum de probe în ansamblu, fiind prezentă discrepanță între cele reținute și conținutul real al probelor, ignorând aspecte evidente, ce a avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature, privind calificarea acțiunilor inculpatului în baza art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Mai mult, în cazul în care instanța de apel a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, la calificarea acțiunilor acestuia urma să țină cont de diferența dintre dispoziția art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal și cea imputată, prevăzută la lit. b) alin.(3) art.171 Cod penal, care în primul caz prevede violul săvârșit cu bună știință asupra unui minor, de unde rezultă că răspunderea penală pentru violul săvârșit poate surveni numai dacă făptuitorul cunoștea cu certitudine vârsta victimei (din maniera de conduită a acesteia, din aspectul ei exterior sau din alte surse) și respectiv cel de al doilea caz de calificare, unde este prevăzut violul unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani, adică din sensul dispoziției date răspunderea penală

pentru violul săvârșit survine în cazul în care a fost comisă în privința unei persoane cu o vârstă fragedă evidentă de până la 14 ani (reieșind din aspectul fizic și maniera de comportament specifice unui copil de până la 14 ani, caracteristici antropometrice, alte surse).

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul părții apărării, admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rotari Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

7.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constata în fapt că, Rotari Valeriu la 28 aprilie 2013, în jurul orelor 23.30, aflându-se în gospodăria lui Moscalu Marcel, locuitor al xxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul violării minorei xxxxx, a.n. xxxxx, despre care știa cu certitudine că nu are vârsta de 14 ani, profitând de starea ei psihologică și de imposibilitatea de a-și exprima voința sa în virtutea vârstei sale minore, fapt care a împiedicat-o de a-și da seama pe deplin de acțiunile săvârșite asupra ei, a intrat cu ea într-un raport sexual.

7.2. În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei prevăzute de art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal, se confirmă prin: declarațiile părții vătămate xxxxx; plângerea reprezentantului legal al părții vătămate din 15.05.2013 (f.d.19 vol. I); procesul-verbal de cercetarea la fața locului din 28.05.2013, cu planșă fotografică (f.d.20-22 vol. I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate în condițiile speciale prevăzute de art.110¹ Cod de procedură penală (f.d.50-62 vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.98,,D” din 10.06.2013 ((f.d.92 vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.106,,D” din 19.06.2013 (f.d.98 vol. I); declarațiile reprezentantului părții vătămate, xxxxx din 12.12.2014 (f.d.220-228 vol. I); declarațiile martorilor Steporjinschi Arcadie din 12.12.2014 (f.d.229-232 vol. I); Postovanu Nina din 08.04.2014 (f.d.233-235 vol. I); Moscalu Marcel din 08.04.2014 (f.d.236-241 vol. I); Grigoraș Nicoleta din 08.04.2014 (f.d.242-247 vol. I); Grigoraș Larisa din 11.07.2014 (f.d.1-4 vol. II); părții vătămate xxxxx din 30.04.2015 (f.d.5-9 vol. II).

La fel, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului se confirmă prin însăși declarațiile acestuia date în prima instanță, potrivit cărora „*xxxxx ba îmi făcea din ochi, tot se dădea la mine să mă sărute, să se așeze în brațe. Am întrebat-o câți ani are. Ea a spus că are 16 ani. A dat să mă sărute și am întrebat-o încă o dată ce vârstă are. A spus din nou 16 ani..... xxxxx tot mă săruta, eu am mai întrebat-o o dată câți ani are, ea a spus 16 ani*” (f.d.213 verso-214 vol. I), deci acesta a întrebat cel puțin de 3 ori despre vârsta părții vătămate, ceea ce indică la acel fapt că avea un dubiu despre vârsta ce i se comunica.

Despre acest fapt indică și declarațiile martorului Moscalu Marcel, care în cadrul audierii în ședința de judecată a menționat: „*Când Rotari V. s-a întors xxxxx a început a se agăța de el, Valeriu a spus să îl lese în pace că nu vrea probleme*” (f.d.240 vol. I).

Tot aici, instanța de apel a reținut și concluziile raportului de expertiză medico-legală nr.106,,D” din 19.06.2013 (f.d.98 verso vol. I): „*Având în vedere datele antropometrice a minorei xxxxx, acestea corespund cu vârsta dezvoltării fiziologice a ei, și*

a atins vârsta maturității sexuale”.

Totodată, instanța de apel a reținut că, din declarațiile părții vătămate minore rezultă că aceasta a fost influențată de către mama sa și mama inculpatului pentru a da declarații favorabile inculpatului, cu scopul de a ameliora situația acestuia, din care motiv în declarațiile părții vătămate au existat divergențe, reieșind din vârsta acesteia și imposibilitatea de a analiza situația creată.

Subsidiar, instanța de apel a făcut trimitere la indicațiile din pct.19 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.17 din 07.11.2005 *Despre practica judiciară în cauzele din categoria infracțiunilor privind viața sexuală*, unde este menționat că raportul sexual săvârșit cu o persoană de vârstă fragedă al cărei consimțământ nu are valoare juridică, deoarece nu înțelege semnificația celor ce i se întâmplă, se califică nu conform art.174 Cod penal, ci potrivit art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal.

7.3. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel cu trimitere la prevederile art.art.61, 75 Cod penal, a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea în condițiile aplicării pedepsei de 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

7.4. Referitor la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate a prejudiciului moral în sumă echivalentă a 1 000 euro, instanța de apel a indicat că reprezentantul legal al minorei în instanța de apel nu a solicitat careva încasări, iar partea vătămată solicitând încasarea acestei sume nu a invocat careva suferințe psihice cauzate ei, dimpotrivă a declarat că „*nu am careva pretenții față de Valeriu Rotari*”.

La fel, instanța de apel a notat că, la materialele cauzei sunt anexate înscrisuri autentificate notarial prin care se confirmă primirea de către reprezentantul părții vătămate în cadrul urmăririi penale de la mama inculpatului a sumei de 1 500 euro.

8. Avocatul Negru Veaceslav în numele inculpatului și inculpatul, în temeiul pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, au contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului au invocat că, învinuirea formulată lui Rotari Valeriu este neîntemeiată și nefondată, deoarece ultimul nu este vinovat în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Din momentul pornirii urmăririi penale, organul de urmărire penală și-a argumentat poziția sa în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate xxxxx, care în principiu, de fiecare data au fost controversate și neobiective și în contradicție cu declarațiile martorilor oculari ale celor întâmplare precum și declarațiile inculpatului Rotari Valeriu.

În susținerea declarațiilor părții vătămate au fost reținute declarațiile reprezentantului legal al acesteia, xxxxx, care este persoana cointeresată, dar care nu a fost martor ocular ale celor întâmplare, iar circumstanțele pe care le cunoaște și le-a expus organului de urmărire penală precum și instanței de judecată sunt cunoscute din cuvintele fiicei sale.

În opinia recurenților, declarațiile părții vătămate xxxxx au fost manipulate de către mama sa, xxxxx în scopul estorcării și primirii ulterioare de la Rotari Valeriu și mama acestuia a mijloacelor bănești, fapt confirmat și prin recipisele din 20.05.2013

pe suma de 750 euro și 30.05.2013 pe suma de 750 euro, sume de bani care au fost transmise în scopul declarării adevărului, a circumstanțelor reale ale celor întâmplate, circumstanțe care de fapt relatează despre întreținerea unui raport sexual benevol dintre ambele părți, Rotari Valeriu la acel moment fiind ferm convins că acest raport sexual a avut loc cu o persoană care deja împlinise vârsta de 16 ani.

Consideră partea apărării că, din probele administrate la caz nu se confirmă faptul că inculpatul a aplicat careva violență față de partea vătămată pentru întreținerea raportului sexual, însăși partea vătămată a declarat că nu a fost violată.

Mai mult, nici faptul că inculpatul s-a aflat în stare de ebrietate, de către organul de urmărire penală nu a fost demonstrat conform prevederilor legii.

În acțiunile inculpatului nu sunt întrunite cel puțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal și nici a celei prevăzute de art.174 alin.(1) Cod penal, cât privește latura subiectivă a infracțiunilor - deoarece acesta nu a avut intenția de a comite careva viol sau a avea relații cu o persoană despre care a știut cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani; latura obiectivă a infracțiunii - deoarece nu a comis nici un viol și nici ca subiect al infracțiunii date - deoarece a fost un raport sexual benevol.

Rejudecând cauza, instanța de apel s-a limitat doar la audierea părții vătămate, care, în principiu, și-a menținut declarațiile și a menționat că nu are careva pretenții de ordin moral față de inculpat, în rest, instanța s-a axat, la emiterea deciziei sale, pe aceleași probe care au fost analizate anterior de către prima instanță.

La fel, instanța, analizând sub aspectul obiectului juridic al infracțiunii de viol, a concluzionat că s-a determinat fapta prejudiciabilă concretizată în săvârșirea unui raport sexual forțat, însoțit de constrângerea fizică sau psihică, ori profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința, însă la cauză nu au fost administrate probe care să confirme faptul aplicării violenței față de victimă, ori a amenințărilor în formă verbală, prin gesturi specifice, prin demonstrarea a careva arme sau a altor obiecte.

Astfel, consideră recurenții că învinuirea adusă inculpatului are caracter declarativ, fără suport juridic.

Subsidiar, indică recurenții că, aspectul exterior, conduita și maturitatea părții vătămate cu mult mai timpurie comparativ cu alte persoane, a dus la faptul că Rotari Valeriu să fie încrezut că, partea vătămată nu este minoră, a dat credibilitate poziției ei că are deja vârsta de 16 ani, fapt unanim recunoscut de ceilalți martori cu care aceștia la acel moment se aflau împreună.

Totodată, xxxxx are calitatea procesuală de parte vătămată și în alte cauze penale analogice, din care motiv recurenții consideră că aceasta urmărește un scop de profit.

9. Asupra recursului ordinar a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, or, instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Totodată, modalitatea de apreciere a probelor nu se conține în temeiurile de recurs prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu

materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat de avocat și inculpat, Colegiul penal constată că titularii acestuia invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportând norma de drept citată la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Rotari Valeriu în baza art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurenților că organul de urmărire penală și-a argumentat poziția sa în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate xxxxx, care de fiecare dată au fost controversate și neobiective, venind în contradicție cu declarațiile martorilor oculari ale celor întâmplate precum și cu declarațiile inculpatului Rotari Valeriu. Instanța de apel a menționat că declarațiile părții vătămate au fost divergente din motiv că a fost influențată de masa sa și mama inculpatului (f.d.222 vol. II).

Referitor la argumentul invocat în recurs că, în susținerea declarațiilor părții vătămate au fost reținute declarațiile reprezentantului legal al acesteia, xxxxx, care este persoana cointereseată, dar care nu a fost martor ocular ale celor întâmplate, iar circumstanțele pe care le cunoaște și le-a expus organului de urmărire penală precum și instanței de judecată sunt cunoscute din cuvintele fiicei sale, Colegiul penal ține să menționeze că, declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate reprezintă o probă indirectă, care a fost apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării cu alte probe.

Colegiul penal apreciază critic și respinge argumentele recurenților precum că declarațiile părții vătămate xxxxx au fost manipulate de către mama sa, xxxxx în scopul estorcării și primirii ulterioare de la Rotari Valeriu și mama acestuia, a mijloacelor bănești. Faptul întreținerii raportului sexual nu este negat nici de către

inculpat, pe când afirmațiile lui Rotari Valeriu că la acel moment el era ferm convins că acest raport sexual a avut loc cu o persoana care deja împlinise vârsta de 16 ani, sunt just apreciate ca o metodă legală de apărare.

Instanța de recurs menționează că, raportul sexual, actul de homosexualism sau lesbianism săvârșite cu o persoană de vârstă fragedă al cărei consimțământ nu are valoare juridică, deoarece nu înțelege semnificația celor ce i se întâmplă, se califică nu conform art.174 Cod penal, dar potrivit art.171 alin.(3) lit. b) sau art.172 alin.(3) lit. a) Cod penal, astfel, argumentele recurenților în acest sens urmează a fi respinse ca nefondate.

Totodată, argumentele privind faptul că, în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(3) lit. b) Cod penal și nici a celei prevăzute de art.174 alin.(1) Cod penal, deoarece Rotari Valeriu nu a avut intenția de a comite careva viol sau a avea relații cu o persoana despre care a știut cu certitudine ca nu a împlinit vârsta de 16 ani, au format obiect de discuție în instanța de apel.

Aceste concluzii ale instanței de apel se însușesc de către instanța de recurs pe deplin și astfel nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Negru Veaceslav în numele inculpatului și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Rotari Valeriu** xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma